

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Červen 2015

č. 25

DUCHOVNÍ NAKOPNUTÍ

Milé sestry a bratři! Máme závěr školního roku a začátek prázdnin, dovolených. Děti a studenti dostávají vysvědčení a všichni hodnotíme uplynulý školní rok. I na naší poslední pastorační radě jsme si položili tři otázky: Co se ve farnosti vydařilo? Co nás trápí? Co by pro ni mohlo být přínosem? Zaznělo tam mnoho cenných podnětů.

Mezi vydařenými nejčastěji zaznělo první biřmování v naší farnosti. Velký ohlas získala farní kavárna a Večer žalmů. Mnohých z nás se také dotkla Pouť na Svatou Horu u Křižanova a Pouť biřmovanců do Sloupu. Velká spokojenost byla i s Nocí kostelů a s pěknou liturgií o velikonočních a vánočních svátcích. Nechyběla ani radost ze křtu a z prvního svatého přijímání pěti dětí. Oceněné byli také koncert brněnského ekumenického sboru, hudebně-literární večer, modlitba se zpěvy z Taizé a duchovní obnovy. Dodnes ještě doznívá mimořádná sbírka talentů. Mnohé vedla k přemýšlení o tom, kde by se kdo mohl ještě zapojit. Vděčnost byla vyjádřena i za rozdělení čtení o nedělích.

Mezi věcmi, které nás trápí, zaznělo jak se dostat k Zacheům ve farnosti, tedy k těm, kteří přijdou na mši a zase odejdou, jak je oslovit. Zazněl i povzdech nad neustálým přílivem a odlivem dětí při mši svaté pro rodiny s dětmi. Lítost byla vyjádřena nad menší účastí na akcích ve farnosti (Večer žalmů, Hudebně-literární večer, divadelní představení Ezau a Jákob, Biblické komnaty pro děti,...). I v naší farnosti se potýkáme s častým problémem, že se většinou zapojují stále stejní lidé a vztahy mezi námi by mohly být lepší. Nejde jen o vzájemné pomlouvání, ale třeba i o větší vnímavost a ohleduplnost vůči sobě navzájem. Nejde o nařikání, jak jsou druzí vůči nám nevšimaví a neohleduplní. Spíše jde o hledání, kde bych já, zde si každý může doplnit své jméno, mohl být všímavější a ohleduplnější? Věřím, že potom i zažijeme, že se k nám druzí budou chovat lépe. Není těžké ve farnosti udělat něco nového, rozjet nové společenství, ale už je těžší najít někoho, kdo za to převezme dlouhodoběji zodpovědnost. To se týká třeba i neustálého hledání zpěváků na žalmy. Mezi tím,

co nás ve farnosti trápí, bylo i malé zapojení mládeže do liturgie a života farnosti. Očekávali bychom, že mládež bude víc aktivní a že přijde s vlastní iniciativou, do které zapojí i další mladé lidi z farnosti.

Mezi věcmi, které by mohly být pro farnost přínosem, zazněl třeba sportovní den, koncert skupiny, scholy. Pokračování

farní kavárny, poutí a podobných akcí, by bylo také vítané. Bylo by dobré vybudování společenství pro mladé manžele a rodiny, nějaké práce a aktivita s nimi. Zájem by mohl být i o exegetický biblický kroužek i o obnovení živého růžence. Vítaná by byla i práce se seniory, nějaké společenství a katecheze pro ně. Mládež by mohla být víc formovaná. Společenství by pro ni mohlo být místem, kde se budou učit chovat k sobě navzájem pěkně, neubližovat si, a poznávat a rozvíjet své talenty. Ministranti by mohli mít schůzky a společné akce. Mohla by se i otevřít biblická skupinka pro mládež, kde by se četlo nedělní evangelium. Vyvrcholením života dětí a mládeže by mohl být farní tábor a další potáborové akce.

Byl bych rád, aby tyto věci nezapadly, aby si každý vzal jednu věc, o kterou by chtěl usilovat. Třeba i tím, že si vezme nějakou skupinku, společenství na starosti. Když všichni spojíme své síly, dáme k dispozici své talenty, budeme pak už jenom žasnout, jak Bůh bude mezi námi působit.

Přeji Vám krásné chvíle prázdnin a dovolených, ať o nich načerpáte nové síly do nového školního roku a ať si o nich pořádně odpočínáte. K tomu Vám ze srdce žehnám.

o. Petr Polívka

PÁSTÝŘSKÝ LIST BISKUPŮ K DUCHOVNÍMU ŽIVOTU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Vážení rodiče, sestry a bratři,

na konci školního roku je vhodná příležitost poděkovat Pánu Bohu za děti, které svěřil do naší péče, za učitele, kteří usilují o jejich výchovu, včetně obětavých katechetů a kněží. Když apoštolové posílali maminky s dětmi pryč, aby Pána Ježíše neobtěžovaly, řekl jim Ježíš: „Nechte maličké přijít ke mně, neboť takovým patří Boží království.“ Mezi maličké zajisté patří nejen ti šestiletí, ale třeba i šestnáctiletí. Ježíš se raduje z blízkosti všech, všichni jsme Božími dětmi

a rodiče mají důležitý úkol: prosit Pána Boha o pomoc při výchově svých dětí a umožnit, aby Pán Ježíš mohl v jejich rodině konat své dílo.

Na prvním místě je třeba upozornit na seznamování s pravdami naší víry při výuce náboženství, při poznávání základů křesťanství. Je to důležité, vždyť nedůvěra k církvi je v naší společnosti způsobena především velikou neznalostí základních pravd o Bohu a církvi, která někdy překvapuje i u lidí vzdělaných. Mladí lidé by se měli dozvídat o smyslu života, o Boží lásce, která v Kristu přišla na svět, o hříchu, který můžeme s pomocí Boží překonávat, o následování Dobrého Pastýře, našeho Pána Ježíše Krista.

Při hodinách náboženství se mládež neseznamuje jen s pravdami víry, ale také se spolužáky, s kamarády. Spoluvytváří společenství, které je pro jejich životní zakotvení důležité zvláště v době dospívání. Náš Pán řekl: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ Církev je společenství! Společně se učíme pomáhat jeden druhému, naslouchat jeden druhému, vytvářet přátelské vztahy, společně směřujeme do Božího království. Proto je užitečné navázat na školní rok vhodným prázdninovým setkáním, křesťanským táborem či chaloupkou, kde je možné sdílet svou víru s ostatními.

Seznamování s životem církve a prožívání společenství by mělo vyústit v pravidelnou účast na mši svaté. Proč? Při mši svaté nám Pán Ježíš nabízí sebe a radí: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj.“ Není proto správné připravit dítě na první svaté přijímání, a pak připustit, aby se s Pánem Ježíšem již nesetkávalo. Při každé mši svaté nasloucháme Božímu slovu, můžeme přijímat Pána Ježíše v eucharistii, potřebujeme požehnání do dalších dnů. Vždyť cesta následování Dobrého Pastýře vede až do Božího království.

Vážení rodiče, víte, že duchovní život každého dítěte začíná v rodině modlitbou a způsobem života rodičů. Příklad svým dětem dáváte tím, že kladete důraz na hodnoty, kterými svět opovrhne, nebo je považuje za zbytečné. Církev od rodičů očekává, že budou ve svých dětech upevňovat vztah k Bohu a nedají ničemu přednost před nabídkami našeho Pána. On řekl: „Hleďte nejprve Boží království, ostatní vám bude přidáno.“ Všechny možné kroužky, různé aktivity, sport a další mohou být užitečné, ale ne na prvním místě. Pokud nějaké dítě řekne, že je to v kostele nebo na náboženství nebaví, udělejte všechno proto, aby je to bavilo, zajímalo, obohacovalo. Není správné být otroky počítačů a televize, zvláště když víme, že nás nedovedou k Bohu. Dítě vycítí, zda rodiče žijí tím, co doporučují, zda to nejsou jenom slova.

Bůh vám k tomu žehnej, stojíme za vámi a žehnáme vám!

Vaši čeští a moravští biskupové

VÝZNAM „DOPURUČENÉHO SVÁTKU“

Milé sestry a bratři! Na přání pastorační rady bych rád vysvětlil vznik a užívání výrazu „doporučený svátek“. Jde o svátky, které podle Kodexu kanonického práva patří mezi „zasvěcené svátky“: Zjevení Páně (6. ledna), Nanebevstoupení Páně (40 dní po Velikonocích), Těla a krve Páně (61 dní po Velikonocích), Neposkvrněného Početí Panny Marie (8. prosince), Nanebevzetí Panny Marie (15. srpna), sv. Josefa (19. března), sv. Petra a Pavla (29. června) a Všech svatých (1. listopadu).

Česká biskupská konference rozhodla omezit počet zasvěcených svátků pro církve v České republice na dva – slavnosti Narození Páně (25. prosince) a Matky Boží Panny Marie (1. ledna); stalo se tak proto, že tyto dny jsou v ČR dny pracovního klidu, proto je pro katolické křesťany snazší splnit tuto povinnost.

Ostatní jmenované svátky spolu s některými dalšími – slavnost sv. Cyrila a Metoděje (5. července) a slavnost sv. Václava (28. září) – patří mezi tzv. „doporučené zasvěcené svátky“. V praxi to znamená, že pokud se na doporučené svátky nemůžeme zúčastnit mše svaté, i přesto, že bychom chtěli, nemusíme si nic vyčítat. Pokud bychom se však účastnit mohli a neudělali bychom to, bral bych to jako promarněnou šanci. Je to pro nás příležitost přijít na mši svatou z lásky k Ježíši, a nejen proto, že je to naše povinnost. I když i „povinné“ mše svaté nám mají pomáhat, aby naše láska rostla a vztah se prohluboval.

o. Petr Polívka

ČTENÍ BIBLE VRCHOLÍ - CERTIFIKÁT ZA PŘEČTENÍ BIBLE

Skoro před dvěma roky, v říjnu 2013, jsme dostali požehnání ke čtení Bible. K velkému překvapení ji už máme skoro přečtenou od začátku až do úplného konce. V říjnu letošního roku, dá-li Pán, četbu slavnostně zakončíme. Ještě nás čeká pár žalmů, poslední část proroka Izaiáše a Janovo evangelium. Kdo bude chtít, bude si moct odnést certifikát za přečtení celé Bible.

Bylo by dobré a pěkné, aby k cíli došlo co nejvíce z těch, kteří před dvěma lety s četbou začali, proto bych vás všechny chtěl ještě povzbudit k finální četbě.

Věřím, že bude i vzájemným obohacením setkat se a vidět se se všemi, kteří se odvážili do toho projektu zapojit. Věřím, že bude přínosem podělit se o své zkušenosti s četbou Bible tímto způsobem s ostatními. Budou žasnout, jakými různými způsoby se dá Bible číst.

o. Petr Polívka

FARNÍ ZÁJEZD HEILIGENKREUZ, LILIENFELD UND PULKAU

Milí farníci! Rádi bychom uspořádali farní zájezd do rakouských cisterciáckých klášterů Heiligenkreuz a Lilienfeld. Při zpáteční cestě se můžete těšit na podvečerní procházku městečkem Pulkau, kde se stal zázrak s hostií, kterou prý Židé ukradli a donesli svému rabínovi. Naše farní historička umění PhDr. Jiřina Hockeová nás bude celou dobu provázet odborným výkladem. Věřím, že nebudou chybět ani hry a další aktivity. Bude jistě i příležitost ke vzájemným rozhovorům. Budeme se moct poznat i jinak než jen v kostele, ve farní kavárně nebo na farní pouti.

Podle ohlasů to vypadá, že by se mohlo vytvořit velmi zajímavé rozmanité společenství od mládeže, přes rodiny až po naše seniory.

Pro objednávku autobusu a vstupů do klášterů by nám velmi pomohlo, abyste se zavčas přihlásili. Snažili jsme se cenu udělat co nejnižší, aby se mohlo zúčastnit, co nejvíce farníků. Máme už domluveného dopravce, ale i ten potřebuje včas vědět, jestli se náš zájezd bude konat. Podle předběžného průzkumu to vypadá, že by zájem mohl být. I to, že se dokážu zavčas rozhodnout, je můj příspěvek do naší farní rodiny.

Odjezd bude v sobotu 19. září 2015 ráno v 7:00 z Brna a návrat okolo 19 hodiny. Přihlásit se můžete závazně v sakristii do 15. 7. 2015. Cena je 350 Kč + 18 Euro za vstupy do klášterů. Po termínu (15. 7.) se lze také přihlásit, ale cena pak bude 450 Kč + 18 euro. Kapacita je omezena. Děkuji a těším se na každého z vás.

o. Petr Polívka

POUŤ DO SLOUPU

V sobotu 18. dubna jsme se vypravili na pouť do Sloupu, která byla určená především pro biřmovance, jejich kmotry a rodiny. Ráno jsme jeli vlakem do Blanska a odtud ještě část cesty autobusem a pak už jsme pokračovali po svých. Během našeho putování měli biřmovanci připravené různé aktivity, díky nimž jsme si den více užili. Odpoledne byla nabídka návštěvy jeskyně a celý tento den vyvrcholil mší svatou, kterou slavil o. Petr v poutním kostele ve Sloupu. Celá tato pouť se pěkně vydařila a byla jakýmsi závěrem přípravy před nedělním přijetím svátosti biřmování.

Denisa Buchtová

SEDM NAŠICH FARNÍKŮ PŘIJALO SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

V neděli 19. dubna 2015 se v naší farnosti poprvé udělovala svátost biřmování. Je povzbuzením pro celou farní rodinu vidět ty, které sem většinou před 18, 20, 30 lety rodiče přinesli. Nyní přichází sami, aby potvrdili své rozhodnutí přijmout Ducha Svatého a nechat se Jím v životě vést. Během promluvy nám prozradili, jakého si vybrali biřmovacího patrona, a co je na něm zaujalo. Svátost biřmování jim uděloval otec generální vikář Jiří Mikulášek.

Jeden z našich farníků popsal biřmování následujícími slovy: „Bylo to moc hezké, takové rodinné s tím otcem Mikuláškem. My jsme to měli na Petrově a tam ty davy, já jsem z toho vůbec neměla dobrý pocit, tady to bylo krásné. Nevím, kdo to vymyslel, ale byl to výborný nápad a měl by se zachovat i pro příští biřmovance.“ Jiný k tomu ještě dodává: „Bylo to fakt nejkrásnější biřmování, které jsme zažili...“

o. Petr Polívka

PŘÍPRAVA A BIŘMOVÁNÍ

Je to již nějakou neděli na zpět, přesněji neděle 19. 4. 2015, kdy naši farnost navštívil generální vikář Mons. Jiří Mikulášek. Bylo nám ctí a jistě i jemu, neboť mohl skupině mladých lidí udělit svátost biřmování. Je to jistě důležitá část života pro každého křesťana, ale hlavní je již příprava, aby člověk pochopil s čím (kým) má tu čest. My se rozhodli věnovat přípravě dva roky. Není to úplně krátká doba, ale když víte proč svůj volný čas obětujete, napadne Vás, že je to naopak krátké. Neboť ani za dva roky nepochopíte vše. To je dobré si ujasnit hned na začátku, než se k přípravě na biřmování napíšete. Možná byste byli zklamaní, naštvaní, nešťastní. Bylo by to ovšem velké nedorozumění. Náboženství a vše co k němu patří zkoumá člověk po celý život. Příprava Vám jistě v mnohém pomůže a donutí Vás přemýšlet. Tak jako v našem případě.

Nebylo to formou učitel a žáci, nýbrž společná práce a zamyšlení. Pročetli jsme skutky apoštolů, vždy jsme si řekli, co nás zaujalo. Bylo zajímavé, že i jedno jediné slovo může člověka oslovit a dát textu najednou jiný rozměr. Není to jen příběh, je to poselství. Taky jsme měli různé víkendové akce. Tam jsme se všichni lépe seznámili, a to taky hodně pomohlo vztahům mezi námi. Jeden už se nebojí se nějak

projevit nebo plácnout, co jej napadne. Když toho na nás bylo moc a víkend byl daleko, zašli jsme na bowling. Na který nás pozval osobně náš pan farář Petr Polívka. Ještě jednou: děkujeme!!! Den před biřmováním jsme šli na pout' do Sloupu, o které jistě většina z vás slyšela. Šli s námi i naši biřmovací kmotři a kmotry. Byla to pěkná tečka na závěr naší přípravy.

Udělení svátosti biřmování je další krok, ale jistě ne poslední. Pokud by tomu tak bylo, nic jsme nepochopili a jsme k politování hodní. Tak všem biřmovaným přeji hodně zdarů!

Marie Přikrylová

VEČER ŽALMŮ

V neděli 12. dubna 2015 se v našem kostele konal Večer žalmů. Šlo o další iniciativu v rámci projektu „Vezmi a čti celou Bibli“. Tentokrát jsme se snažili proniknout do knihy žalmů. Žalmy byly rozdělené podle různých životních situací. Začali jsme tou, kdy je člověk úplně na dně - úzkostí. V takovém stavu hledáme útočiště. Když ho najdeme a cítíme se v bezpečí, dokážeme se přiznat.

Po přiznání následuje prosba o záchranu, se kterou roste naše důvěra, která potom vede ke chvále.

Úzkost, útočiště, přiznání, prosba o záchranu, důvěra a chvála byly potom témata jednotlivých částí večera a jsou také zpracovány na nástěnce v kostele. Z košíků vedle nástěnky si můžete vytáhnout verš žalmů, který pasuje k jednotlivým vnitřním rozpoložením v našem nitru. Jeden z farníků popsal tento večer těmito slovy: „Včera večer jsme byli na Večeru žalmů a velmi mile nás to překvapilo, bylo to citlivě a umělecky zpracované.“ Další ohlas přišel z farnosti Řečkovice: „Chci vyjádřit svůj velký dík a obdiv za tak zdařilé uspořádání Večeru žalmů – první tohoto druhu, o neděli Božího Milosrdenství! Radostí naplněna a duchovně povzbuzena do dalších dní jsem odcházela domů – s vědomím, že je stále mnoho těch, kteří neváhají nasazovat svůj čas, svou energii, své dary...pro druhé ... Za uspořádáním tak velmi obohacujícího večera stálo značné úsilí mnohých...“ Jiný farník napsal: „Byl jsem mile potěšen z Večeru žalmů. Krásný a poučný zážitek.“

o. Petr Polívka

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

V neděli 31. května o Slavnosti Nejsvětější Trojice prožila naše farní rodina ty nejkrásnější a nejradostnější chvíle při slavnosti prvního svatého přijímání. Při bohoslužbě o půl desáté přistoupilo pět našich dětí ke své první eucharistické hostině. Naši malí oslavenci kráčeli průvodem v doprovodu svých rodičů od hlavního vchodu kostela až k obětnímu stolu. Na tento okamžik slavnostního vstupu asi nikdo nezapomene.

Nejprve byly naše děti trochu nesvé a nesmělé, ale po srdečném přivítání otcem Petrem už byly jistější. Hned na začátku si při úkonu kajicnosti připomněly své celoroční putování s Ježíšem a sebepoznávání při setkání s hluchoněmým

u Galilejského jezera, se slepým Bartimaem u Jericha, s nemocným s ochrnutou rukou ze synagogy v Kafarnau, s ochrnutým na lehátku, který byl spuštěn ze střechy, se Zacheem, který na Ježíše čekal v koruně stromu. V katechezi pak děti vzpomínaly, kde všude se už s Pánem Ježíšem setkávají a jak s Ním kdysi začínaly mluvit. Jak poznávaly Jeho

přítomnost, pomoc a blízkost, i když Ho ve skutečnosti neviděly. Dětem bylo připomenuto, jak se chovají v přítomnosti maminky nebo třeba paní učitelky a jak by se měly chovat i v jejich nepřítomnosti. Jakou má maminka radost, když se může na svou dceru nebo syna spolehnout. Jakou má paní učitelka radost, když ví, že ji třída nezklame. A jakou má radost Pán Ježíš, když vidí, že je na děti spolehnutí, že dělají to, co mají. Ve svatém přijímání totiž do svého srdce přijímáme neviditelného Ježíše a neseme Ho všude dál, kam jdeme. On je stále s námi, i když Ho nevidíme. Je připravený nám neustále pomáhat. Můžeme s Ním kdykoliv a kdekoliv mluvit. Pán Ježíš je nám vždy nablízku.

Těžko lze slovy zachytit ty vzácné okamžiky, které jsme při slavnosti prvního svatého přijímání v našem kostele prožívali. Bohu díky, že jsme mohli být při tom. Ve svých srdcích a modlitbách nesme naše děti i jejich rodiny.

Marie Sychrová

VÍČKO K VÍČKU PRO MONIČKU

Když se má narodit dítě, každý většinou rodičům přeje ono známé „hlavně ať je zdravé“. Málokoho ale napadne, že by tomu nemuselo tak být.

Milí farníci, rádi bychom vás poprosili o zapojení se do sbírky pro malou Moniku Geršlovou, která se narodila mladým manželům Zdeňce a Ondřejovi

z Brna. Jejich dcerka Monika má vrozenou vývojovou vadu mozku. I přes každodenní cvičení je Moniččin psychomotorický vývoj opožděný, a tak i když je Monice už více než jeden rok, stále neumí sedět a ani udržet hlavičku. Monika má navíc problémy se zrakem i sluchem.

Rodiče Moniky pro ni nyní založili sbírku, skrze kterou by rádi získali prostředky na koupi potřebných zdravotních pomůcek. To, co je pro Moniku nyní nejdůležitější, je speciální polohovací sedačka, rehabilitační kočárek, sluchadla a stůl pro cvičení Vojtovy metody. Na tyto pomůcky zdravotní pojišťovna přispívá pouze částečně. Doplatek na vše potřebné bude v součtu částka dosahující několika desítek tisíc.

Do této sbírky se můžete zapojit sbíráním plastových a kovových víček (případně dalších plastů s recyklačním trojúhelníkem s čísly 2, 3, 4, 5, 6), která můžete přinést po mši svaté do sakristie. Jde např. o všechna víčka z pet lahví (i od džusů a mléka), obaly z Kinder vajíček, víčka od kávy či šlehačky, jednobarevná víčka ze sprchových gelů a šamponů, odměrky od Sunaru (a jiných UM), kovová víčka od piva a limonád, od kečupů, marmelád aj. Tento „odpad“ vykupuje firma HOTTECH, s.r.o. a získané peníze pomohou rodičům s pořízením potřebných pomůcek.

Případně je možné přispět také přímo finančně. Více informací o sbírce můžete nalézt na stránkách www.facebook.com/monika.sbirani.vicek. O Moniččině příběhu si můžete přečíst i na blogu její maminky: www.zdendanda.signaly.cz. Velké díky za zapojení.

Vojtěch a Markéta Trmačovi

ROZLOUČENÍ SE ŠKOLNÍM ROKEM

Ve středu 17. června pozval otec Petr mládež z náboženství do Jumbparku na Heršpické ulici.

U kostela se sešli Tomáš, Verča, Lucka a paní katechetka Pavla. Později dorazil ještě Dan. Děti si skákání na trampolínách samy vybraly a také náležitě užívaly.

Po pár nespělých skocích se z nich stali opravdoví akrobati. Ani otec Petr a paní Pavla se nenechali zahanbit. Skákali jsme nejen na trampolínách, ale i do bazénu s molitanovými kostkami, zkoušeli se trefit míčem do koše. Hodinka na trampolínách uběhla jako voda, odcházeli jsme příjemně unavení a rozhodnutí, že se sem ještě určitě vrátíme.

Pavla Osvaldová

KVĚTNOVÁ MODLITBA SE ZPĚVY Z TAIZÉ

Poslední květnovou neděli večer jsme se v kostele na Křenové sešli k modlitbě se zpěvy z Taizé. Byla to jedna ze čtyř takovýchto modliteb, ke kterým se na Křenové během roku scházíme. Jsem za tato modlitební setkání velmi vděčná. Během modlitby je čtení z Písma, rozjímání, přímluvy, modlitba Páně, možnost duchovního rozhovoru a to vše je protnuto zpěvy, které jsou vlastně opakující se zhudebněné verše z Bible.

Slovy jednoho spolumodlitčího se člověka: „Krásně jsem se mohl ponořit do krásné a meditativní hudby zpěvů z Taizé. Podobně jako při modlitbě růžence

jsem se nemusel stále koncentrovat na obsah písní, ale měl jsem prostor pro vlastní vnitřní modlitbu. Přitom jsem byl stále obklopen krásnou hudbou a zpěvem, na kterém jsem se rád aktivně podílel. A to vše v nádherném prostředí kostela na Křenové. Pro mě je Taizé-modlitba taková oáza!“

V měsíci květnu tohoto roku jsme si také připomínali 100 let od narození bratra Rogera, zakladatele komunity v Taizé. Těší mě také, že během modlitby se nabízí i možnost přijít ke kříži, pokleknout u něj, složit na něj čelo a můžeme Kristu dát a svěřit naše radosti i starosti.

Osobně jsem velmi vděčná za každý sbor, který přijal pozvání a v našem kostele doprovodil modlitbu zpěvem a hudebním doprovodem. Děkuji každému jednomu. Stejně jako těm, kteří méně viditelně dělají důležité doprovodné činnosti, jsem za tyto lidi ze srdce ráda.

Příští modlitba se zpěvy z Taizé bude v neděli 11. října. Už teď se těším.

Pavla Schwarzová

NEVŠEDNÍ MŠE SVATÁ

Nevšední mše svatá se odehrála v obyčejný všední den ve středu 17. června. Hned na začátku byly zřejmé dvě zvláštnosti. Přítomnost mládeže ve vyšším počtu a pěti kněží u oltáře. Jak se později ukázalo, obě skutečnosti sice spolu nesouvisely, ale byly šťastnou shodou náhod nebo spíše obdarováním pro všechny přítomné. Návštěva otce provinciála a dalšího spolubratra ze Schönstattského hnutí nebyla farníkům dopředu známa. A mládež měla zas

překvapení pro otce Petra, který byl hlavním koncelebrantem této bohoslužby. Biřmovanci se svými rodinami a s kamarády přišli poděkovat za prožitou svátost biřmování a děkovat a prosit za otce Petra. V obětním průvodu pak předali otci Petrovi zdobenou svíci, na které bylo napsáno poděkování i se smajlíkem a všech sedm jmen biřmovanců. Jak se ukázalo, překvapení se vskutku vydařilo. Otec Petr až do přímluv nic nevěděl (mše svatá byla zapsána „na úmysl dárce“), až v přímluvách bylo řečeno, že tato mše svatá je obětována na poděkování za svátost biřmování a za otce Petra. Tak přejme našim biřmovancům i celé farní rodině další radostná překvapení a stálou otevřenost Duchu Svatému.

Marie Sychrová

PÁR MYŠLENEK S PAPEŽEM FRANTIŠKEM

Milé sestry a bratři v Kristu! Chtěla bych se s vámi podělit o pár zajímavých myšlenek našeho papeže Františka a o několik souvislostí ze života naší farní rodiny. Co nás v naší farnosti nejvíc trápí? Každý to bude jistě vnímat jinak a je dobré o tom otevřeně spolu mluvit a s upřímnou opravdovostí hledat cesty k řešení. Mne třeba trápí občas nízká účast dětí na bohoslužbách a zejména na akcích farnosti, které jsou pro děti připravovány. Jsem si vědoma, že farnost netvoří pouze pan farář, katechetky, pastorační rada apod. Do farnosti patří každý účastník bohoslužby. I ten nejmenší „křikloun“ v kočárku. A všichni by se tu měli cítit jako doma. Milování a přijímání. Tím, kdo nás spojuje, je Duch Svatý. Nespolehejme proto jen na sjednocující lidské či liturgické prostředky. Počítejme s Ním, vytrvale se na Něj obracejme a spolehejme. K sobě navzájem budme vnímaví a ohleduplní. Už nejmenší děti se v náboženství učí, že každý z nás je jiný a že je to tak dobře. Že Bůh nás má rád právě takové, jací jsme. A že dohromady tvoříme jedno společenství. Tak jako na louce plné pestrobarevných květin: každý květ je jiný, a přesto dohromady tvoří nádhernou louku. Papež František nám předkládá tři slova, která se váží k působení Ducha Svatého – novost, harmonie a misijní poslání. Novost nás vždy znejišťuje. Přirozeně chceme mít vše pod kontrolou a podle sebe. Je to těžké a při tom tak osvobozující svěřit se zcela Duchu Svatému, aby On vše řídil, rozhodoval a vedl. Papež František říká: „Ptejme se dnes: jsme otevřeni Božím překvapením? Nebo se ve strachu uzavíráme novosti Ducha Svatého? Jdeme odvážně novými cestami, které nám nabízí Bůh anebo se bráníme, uzavření v dočasných strukturách, které ztratily schopnost přijímat?“ Druhým důležitým slovem je – harmonie. Duch Svatý probouzí rozmanitost charismat a darů. Zároveň právě On vytváří jednotu. Papež František to vyjadřuje takto: „Duch Svatý je Duchem jednoty, která není jednotvárná, nýbrž uvádí všechno do harmonie.“ Dále nás svatý otec upozorňuje: „Pokud chceme sami vytvářet různost a uzavíráme se do

svých stranickostí a výlučností, působíme rozdělení, a pokud chceme vytvářet jednotu podle svých lidských představ, končíme tím, že zavádíme jednotvárnost, homologizaci. Pokud se však necháme vést Duchem, nedostane se bohatství, rozmanitost a různost nikdy do konfliktu, protože On nám ve společenství církve umožňuje žít různost. (...). Ptejme se tedy: jsem otevřen harmonii Ducha Svatého a překonávám veškerou výlučnost? Nechám se vést od Něho v církvi a s církví?“ A k „misijnímu poslání“ vážícímu se k působení Ducha Svatého papež František mimo jiné píše: „Duch Svatý nás uvádí do tajemství živého Boha a chrání nás před nebezpečím gnostické a sebe vztažné církve, uzavřené do svého ohrazení; podněcuje nás, abychom otevírali brány, hlásali a dosvědčovali dobrý život evangelia a abychom sdíleli radost víry, setkání s Kristem. (...). Ptejme se, zda máme tendenci uzavírat se v sobě samých, v naší skupině anebo zda dovolujeme Duchu Svatému, aby nás otevřel misijnímu poslání.“

Kdykoliv nás třeba v našem společenství něco trápí, zkusme se opřít o Ducha Svatého. Jemu naslouchat a nechat se vést. Denně se Mu otvírat.

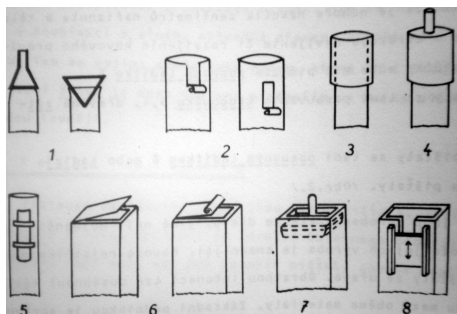
A nezapomínejme na mocnou přímluvkyni naší farní rodiny – Pannu Marii. Vždyť Ona je právě snoubenkou Ducha Svatého. „Ó Maria bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme! Přijď, Duchu Svatý, na mocnou přímluvu Neposkvrněného Srdce Panny Marie! Duchu Svatý, proměňuj mě. Duchu Svatý, proměňuj nás. Duchu Svatý, proměňuj mě. Duchu Svatý...“

/použité citace: Papež František, homilie 19. 5. 2013, publikováno Komunitou Blahoslavenství a ŘK farností Dolany ve vydání pro potřebu modlitebních společenství – Slovo na Cestu, květen, červen 2015, str. 66-68/

Marie Sychrová

VARHANNÍ OKÉNKO 8

Minule jsem Vám slíbil kapitolku o ladění retných píšťal. Princip je vlastně jednoduchý, ale provedení obtížnější. Výška tónu píšťaly je dána několika parametry, ale hlavní determinantou je délka rezonátoru – délka píšťaly od jádra ke konci. Víme, že malá příčná flétna /piccola/ zní o oktávu výše než klasická

delší příčná flétna. Tedy čím kratší píšťalka – tím vyšší tón, fyzikální princip jsme si již vysvětlili. Ale jak změnit délku varhanní píšťaly? Zkrátit uříznutím jde vždycky, ale jak ji prodloužit?

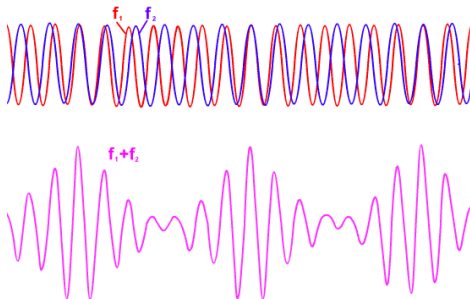
Krytá píšťala – ať dřevěná, která má nahoře „špunt“ (obr. 7), či kovová, která má nahoře „klobouček“ (obr. 3) – lze ladit snadno. Hloubkou zasunutí této zátky se

mění vzdálenost mezi jádrem a zátkou = rezonující části píšťaly a tím i výška tónu.

Co ale otevřené píšťaly bez zátky? Zjistilo se, že se nemusí zkrátit celý obvod píšťaly, ale že stačí udělat od vrchu na zadní straně, kde to není vidět, dva paralelní zářezy a tento vzniklý proužek natavit (kovová píšťala je z podobné slitiny jako pájka) a srolovat. Tím vznikne na zadní stěně píšťaly výřez od horního konce až po žádanou úroveň. Když se doladuje píšťala, tak se tento smotek nataví a buď lehce rozroluje či víc sroluje a tím se změní délka tohoto výřezu – jakoby celé píšťaly, resp. rezonující části, tedy i výška tónu. Tento smotaný proužek se nazývá „ladící štůček“ (obr. 2). U velmi malinkatých píšťalek by tento štůček byl velmi malý a snadno by se ulomil, proto se někdy používá tzv. růžek, něco jako trychtýřek (obr. 1), kterým se konec píšťalky buď trochu rozšíří – je pak na konci trošku trychtýřovitá; či se zúží – je potom na konci kónická. I tato změna má vliv na výšku tónu, poněvadž píšťala není dokonale tenká, a tak na výšku má vliv i šířka píšťaly, protože „tlakový uzel“ leží trošku dál, než je konec píšťaly – ach ta fyzika.

U dřevěné otevřené píšťaly samozřejmě nemůžeme nic srolovat, dřevo jaksi nejde natavit. Je zde udělán obdobný výřez, avšak je zakrytý prkénkem = posuvné ladítko = šubr (obr. 8), které je připevněno tak, aby zakrývalo patřičnou délku výřezu a tím určovalo výšku tónu. Některé píšťaly mají „ladící ploténku“ (obr. 6) a je ještě několik dalších způsobů.

Jak probíhá takové ladění? Prvně se musí naladit základní rejstřík – např. principál, a k němu se pak doladují ostatní píšťaly. Zahraje se současně např. na píšťalu jednočárkované c principálu a doladovaného rejstříku. Pokud nejsou sladěny, tóny mají mírně odlišnou frekvenci, takže při hraní na obě píšťaly periodicky probíhá součet a odečet amplitud obou sinusoid. Je to slyšet jako střídavé zesilování a zeslabování tónu – tzv. zázněj. Čím blíže jsou tóny sladěny, tím pomalejší je tento výchvív hlasitosti, až jsou tóny sladěny a obě píšťaly zní stále stejně hlasitě. Tento princip ladění dobře znají kytaristé, kdy hrají na dvě struny tak, aby zněly stejnou výškou tónu, a dle záznějů strunu doladí. Opět jsme se dostali k mé milované fyzice – viz obrázek. Zajímavostí je, že tento princip je někdy využíván úmyslně – např. v našich varhanách máme rejstříky Aeolina a Angelika, jejichž píšťaly jsou od sebe nepatrně rozladěny. Když zapneme oba naráz, tak se tón mírně chvěje, souzvuk vytváří mírné tremolo. U ostatních píšťal si mohou zapnout zařízení, které vyrábí uměle kolísání tlaku vzduchu proudícího

do píšťal, a tím kolísá síla tónu; bohužel ale díky mírné závislosti výšky tónu na tlaku v píšťale kolísá i výška tónu – tzv. vibrato.

Příště si povíme, jak má varhaník označené jednotlivé rejstříky, aby věděl, jak jsou vysoko naladěny. Můžete si najít, jaká je délka anglosaské míry – stopa.

Václav Trmač

BOUŘE

Zdál se mi jednou divný sen,
nebyla noc a nebyl ani den,
kolkolem širý oceán,
houpá se loďka na vlnách.

Lodička malá, štíhlá jen,
studený vítr plachty rve,
poznání budí ve mně strach,
v loďce jsem sama, sama, ach...

Můj život jako bouře je,
každé zlé slovo duši rve,
oči už plakat nemohou,
kdo ochrání mě ubohou...

Ve smutku hledím do dále,
všichni mě v světě zklamali,
vím, že sama musím věčně plout,
že mohu v bouři zahynout...

Vím, že však poslední můj vzdech
přinesl by ti vítr na křídlech,
tam, kdesi v dále maják je,
ten maják, to Bůh mocný je...

Dál bijí vlny o skály,
jen jeho slova mně světlem zůstaly...

Anna Aloisie Kachlíková

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (pondělní večerní mše svatá není)
Sobota: 18:30
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou nebo kdykoliv na požádání na faře.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát odsloužit mši svatou, tak si ho můžete přijít zapsat do sakristie po každé mši svaté. Úmysly mše svaté se zapisují do konce září.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Jednou za měsíc v pátek po mši svaté večer probíhá úklid našeho kostela. Jsme vděčni za každého pomocníka. Úklid kostela je plánovaný na pátek 24. července, 28. srpna a 25. září 2015.

LEKTORSKÁ SLUŽBA

V sakristii nebo na webu farnosti je možné se zapisovat na čtení během nedělních bohoslužeb. Během prázdnin a dovolených, prosíme, alespoň týden dopředu.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a ke sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933 nebo 739 521 857.

FARNÍ KAVÁRNA

Další farní kavárna bude v neděli 13. září 2015 po mši sv. v 9:30 do 12:00.

PASTORAČNÍ RADA

Setkání pastorační rady, které začneme společnou mší svatou v 18:30, bude ve středu 23. září 2015.

PŘÍPRAVA NA KŘEST DOSPĚLÝCH

V září 2015 začne příprava na křest dospělých. Pokud by někdo uvažoval o křtu, může se přihlásit v sakristii nebo na faře.

ADORAČNÍ DEN

V úterý 21. července 2015 bude v naší farnosti adorační den. Začneme ho mší svatou v 6:00 ráno. Během dne bude příležitost k soukromé adoraci, v časech, které bude možné pokrýt. Na adoraci se můžete zapsat v sakristii. Adorační den zakončíme mší svatou v 18:30, která bude zároveň vyvrcholením eucharistického kongresu v naší farnosti.

PŘÍPRAVA NA SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ PRO MLADŠÍ

V září 2015 začne příprava na svátost biřmování pro mládež od 15 do 20 let. Budeme pokračovat ve dvouleté přípravě, která bude zahrnovat i tři společné víkendovky. Je to příležitost postavit se ve víře na vlastní nohy. Příprava nebude spočívat jen v katechezích, ale i v práci ve dvojicích nebo ve skupinkách. Na stolku v kostele si můžete vzít přihlášku a tu potom, prosíme, aby zájemci, ne jejich rodiče, osobně odevzdali do konce srpna v sakristii nebo faře. Biřmovací jméno ani kmotra, zatím není potřeba vyplňovat, ty bude možné vyplnit ještě později.

PŘÍPRAVA NA SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ PRO STRAŠÍ

Další příprava na svátost biřmování pro starší začne za rok v září 2016.

PŘÍPRAVA NA PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Bezprostřední roční příprava na první svaté přijímání bude probíhat zase za rok v září 2016. Děti by měly už předtím alespoň rok chodit do náboženství. Na faře už máme skupinku 6 dětí, takže kdo by se k nim chtěl ještě připojit, má možnost.

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ

Vyučování náboženství bude opět probíhat na faře a v případě dostatečného zájmu i na ZŠ Řehořova. Budou tři skupiny. První skupinka – děti, které ještě nebyly u sv. přijímání. Druhá skupinka – děti základní školy, které už byly u sv. přijímání. Třetí skupinka – bude určená pro mládež ve věku středoškoláků.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 23. září 2015. Příspěvky poslejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.